

CAFTORYS'

Articulate. Distinct. Singular.

ניחולטר אוגוסט 26

שנה שלמה ללא טרדות פסאודו-פילוסופיות ובדיחות קרש נבובות (כן כן, יש לי המון מגננות ודברים שאני צריך לטפל בהם). איך החזקתם מעמד?

אני לא חושב שיש מסגרת-זמן אידיאלית לפיתוח של רעיונות. אמנם, ניכר שאני עמוק בצד של הסקאלה של 'word abusers' אבל מצד שני, זה עשוי לקחת הרבה זמן למצוא משהו שראוי להיאמר. התובנה מגיעה 'בזמנה החופשי', כשהיא מוכנה (או בכלל לא). היכולת לזרוז את הרגע בו יהיה לך מה לומר היא מוגבלת מאוד- אם לא תחשוב זה לא יקרה, אבל אם כן תחשוב אז זה יקרה (או שלא...)... מתישהו.

ברטרוספקטיבה אני מוצא שיש קשר מחשבתי ברור בין הטקסטים של השנה ואלו של השנה-שנתיים האחרונות, אבל הפיתוח הזה (שלקח המון זמן) לא היה מכוון. זוהי תולדה של פרספקטיבה כללית-אישית ורעיונות הנובעים מכלל הגירויים וההתנסויות שלי הרבה יותר מאשר כוונה מודעת לפיתוח נושא מסוים לאורך זמן.

אז מה בנמצא לקראת חגי תשרי 26'?

- [עוד הגיג מלא הערות שוליים.](#)

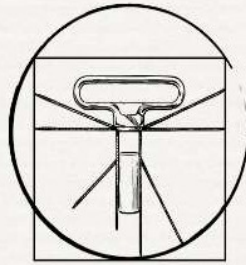
הפעם עשיתי אתכם חסד (בעיקר כי אני מפחד מהחתימה שלי ביום הכיפורים שמעבר לפינה) ובידלתי את גוף הטקסט מן הבדיחות השנויות במחלוקת באופן שיקל על הקורא נטול השנאה העצמית הומור).

- [סיפור מסע ארעי I](#)

לממלכת ההרים שנראה כי המילה צבע מקבלת בה ביטוי שונה מאשר כל מקום אחר שאני מכיר באופן שדי מוציא את העוקץ מלפתוח את העיניים בכל מקום אחר (כלומר, סבואה).

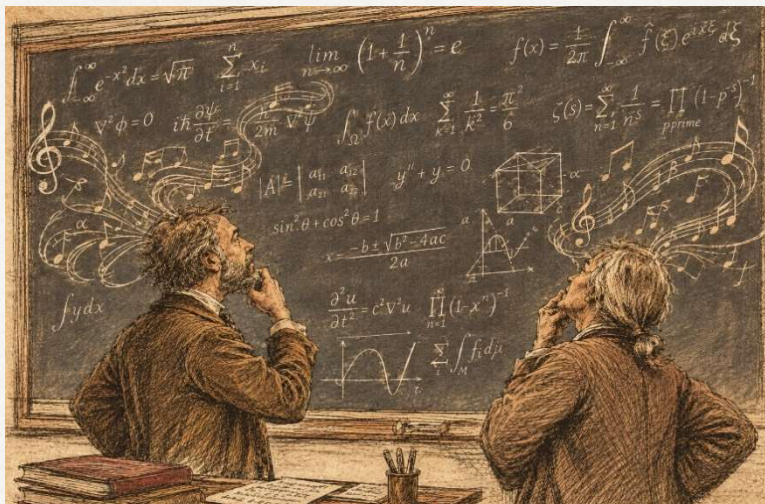

CAFTORYS'

Articulate. Distinct. Singular.

המוזיקה של היין

בצעירותי קראתי ספר מדע פופולארי של פרופסור למתמטיקה בשם מרכוס דה סוטוי. שם הספר 'המוזיקה של המספרים הראשוניים'. הספר סקר בכתיבה וירטואוזית, מלאת חן ואנושיות את ההיסטוריה של המתמטיקה המודרנית (עד סוף המאה ה-20) דרך סיפור חייו של ברנר רימן וגישתו הייחודית למתמטיקה. ספר מצוין- כספר וכלוביסט למתמטיקאי המתחיל כאחד. כל זה פחות חשוב, מה שחשוב הוא שם הספר שמשמש כקדימון לצורה שבה מתאר דה סוטוי את הקשר של רימן (וענקים אחרים) אל הנושא הכביכול ריאלי ויבש שבו הם עוסקים.

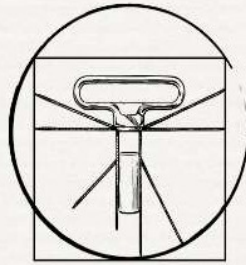
לא פעם נאמר לי בקונטציה אנטגוניסטית שאני ניגש לטעימת יין כמו שמתמטיקאי ניגש 'אל הלוח' (אני כמעט בטוח שמתמטיקאים כבר מזמן לא ניגשים אל הלוח). לא ברור לי למה זה אמור להביע עלבון, אם כי אני לא בטוח שזו הבחנה נכונה. היכולת להתבונן במערכת סגורה ולהקשיב לה, לנסות להבין אותה אין דינה כדין הניסיון לפצח חידה או פאזל ע"י הפעלת כלים כאלה

ו/או אחרים שברשותך, אם כי לעיתים הדרך לעשות זאת חופפת בחלק ניכר של המסלול.

מהו בעצם ההבדל, האם זוהי סמנטיקה דביקה ומיותרת? אני סבור שלא ואנסה להסביר את עצמי אבל תחילה סיפור (הפסקה הראשונה לא הייתה סיפור- אני על סף חתימה על מלגה קומבינטורית עם הוצאת ידיעות ספרים ומספר עמותות טבעוניות בניחוח woke על הגברת מודעות לקניית ספרים בכריכה קשה, כחלק מהקמפיין השואף לעקור ולעקר את יערות הגשם מאחורי גבם של מגדלי הבקר המקומיים מבלי שהם ישימו לב. כמו כן, הבנתי שסיפורים זה מה שחשוב ביין, ובכלל הם טובים בתור Ice breakers):

שני גברים יושבים וצופים בסרטון של שני גברים אחרים משמיעים לסוכן AI קולות מגוונים של נודים תוך כדי שהם מתפרצצים מצחוק (למען הסר ספק, כל הגברים שבסיפור התפרצו מצחוק. למה כל סיפור טוב תמיד מתחיל ככה?). לאחר מכן הם שואלים את סוכן ה-AI איך הוא היה 'מאפיין' (characterize) באנגלית שלעיתים קרובות מידי הופך ל define בתרגום החופשי שלנו. אולי השפה כן מייצרת מציאות? את המוזיקה שהשמיעו לו. הסוכן עונה כי הוא רואה דמיון רב בין הצלילים לבין מוזיקת dub עמוקה עם השפעות של טכנו. כולם נהנים וצוחקים- הנה, שוב הוכח כי האינטליגנציה (בעיקר הרגשית) של manchilds עולה על זו של האינטליגנציה המלאכותית בת ימינו (שלא לדבר על כך שהיא מתעצמת אקספוננציאלית ככל שמכנה ה n של הקבוצה שלה גדל, וזה בניגוד מוחלט לשיטוח האינטליגנציה של כל

CAFTORYS'

Articulate. Distinct. Singular.

קבוצה הטרוגנית אחרת של בני אדם! זו הייתה פרסומת סמויה נוספת לספר מהפסקה הראשונה. אני מצפה לטל ממנכ"ל ידיעות בכל רגע...) אבל האם יכול להיות שהסוכן 'ראה' משהו שחמק מעיניהם של הגברים בעלי האינטליגנציה העילאית?

למען הסר ספק, אין לי שום כוונה לתת את גרסתי בנושא מהפכת ה-AI. אני לא מבין בזה כלום, וגם לא הייתי בוגד בקהל השבוי לחלוטין שלי וסוטה מן הנושא שלשמו החלטתם שזה סביר לתת לי את כתובת המייל שלכם (ברור לי שלפחות 74% מכם כבר מצרים על כך). לא ולא, אין הוא הנושא.

הסיפור הקצר הזה מטרתו להמחיש את הבלבול בין אינפורמציה לידע ועל יחסי הגומלין שלהם אחד עם השני ושלנו איתם (ולעקור את יערות הגשם כמובן).

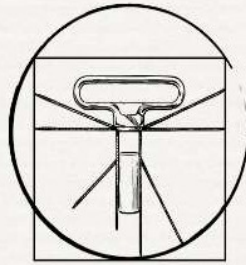
משום מה אנחנו כבני אדם ממש אוהבים אינפורמציה. אנחנו נמשכים אליה באופן אינטואיטיבי, מתמכרים אליה כי היא גורמת לנו להרגיש טוב, להרגיש בשליטה. מכיוון שהקביעה הזו כל כך טריוויאלית אני אפילו לא אטריח אתכם בתימוכין (מי אמר רטוריקה אוטוריטיבית ולא קיבל?), ומכיוון שאנחנו נוטים גם לאהוב את עצמנו (אולי טיפה יתר על המידה) אנחנו משכנעים את עצמנו שאינפורמציה היא ידע, אבל...

אנשים אוהבים את ה'סיפורים שמאחורי היין' הסיפורים הללו מורכבים מגיבוב אינפורמטיבי רנדומלי (אם כי צפוי למדי. עוד על כך בטקסט נשכני למדי בניוזלטר של שנה שעברה...). לסיפורים הללו אין הרבה משמעות לגבי אופיו של היין, אבל יש לו משמעות רבה על ההערכה שלנו את היין ודרכו את עצמנו. ידע לא עובד ככה, גם לא ביין. אם נסכים כי ידע הוא יכולת להשתמש באינפורמציה על מנת להפיק אינפורמציה נבדלת (והנה הצלחתי להשתמש בביטוי drops of god טוב יותר מהמקור הטלוויזיוני מבלי לצלם אפילו פריים אחד במיליון דולר בלוקיישן משגע שחבל להרוס בקלישאות) ע"י שימוש בתובנה, נוכל גם להסכים שהסיפורים של היין אין בהם די על מנת לתאר אותו (שוב פעם מניפולציה עם ניחוח אוטוריטיבי?! ציפיתי מעצמי ליותר...).

הממשק האינטראקטיבי שלנו עם האינפורמציה של היין נגיש לכל אחד ואנחנו ממהרים לגשת לממשק זה ששוכן מטאפורית במקביל, ומעפיל על הממשק שלנו עם הידע של היין שהוא מעודן בהרבה ודורש קשב, סבלנות ותרגול שכן, זוהי מוזיקת רקע שקל לפספס.

להבדל שבין דבקות לסיפור של היין לבין הקשבה לנעימה שלו הינו דק במקור, אבל בכל פעולה שאנו נוקטים לאורך זמן מתעצם המרחק בין הגישות הופך לבסוף לגדול מאוד בעת שאנו ניגשים לבק' יין רנדומלי שאיננו מכירים ומנסים להפעיל עליו את יכולות השיפוט שלנו ע"י כלי מדידה שנובעים מפרספקטיבה חסרה במקור.

CAFTORYS'

Articulate. Distinct. Singular.

המוזיקה של היין, כמו זו של המספרים הראשוניים של רימן, יש בה גם מן המילים ולפי כך, יש צורך בשפה על מנת לתקשר אותה ואיתה לפרקים, מה שגורם לנו לפנות באופן מידי למדיום הלא נכון. הקומפוזיציה הרחבה אינה עוברת במדיום לאקוני ויש צורך בגישה אינטגרטיבית על מנת להפיק ממנה ידע והבנה שלא ניתן לקבל באופן של ניתוח רדוקטיבי טהור שמפיק בעיקר מתכונים לעוגות פירות בתוספת של מושגים מיסטיים שחוטאים ליופייה הפוטנציאלי של השפה האמפירית.

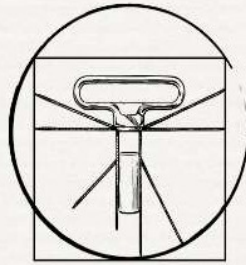

קשה להסביר במילים את היופי האסתטי שניכר מן ההתבוננות של מתמטיקאי טהור על 'לוח של משוואות' ללא ההבנה של המוזיקה שעוטפת את המילים שעל הלוח, ממש כמו שקשה להבין את היופי (ואת האופי) של יין מסוים ללא היכולת להעפיל על תיאורים טכניים ו/או אסוציאטיביים כאחד.

הדרך שלי לפתח את היכולת להקשיב למוזיקה של היין ולשמוע את הנעימה העדינה שלו, לדעת להבין ולזהות אותו לאחר כשהוא נעקר ממקורו היא להאזין לנעימה במקור. במילים אחרות, לנסות לתקשר עם הבית התרבותי שבו הופך היין לראשונה לכלי במקלה שמנגנת נעימות רבות הנובעות ממקור בודד.

- אזהרת מסע- קל לראות את שלושת הפסקאות האחרונות כטקסט בעל אופי מיסטי. אנא המנעו מקפיצת האמונה הזו, שכן זו ממש אינה כוונת המשורר.
-

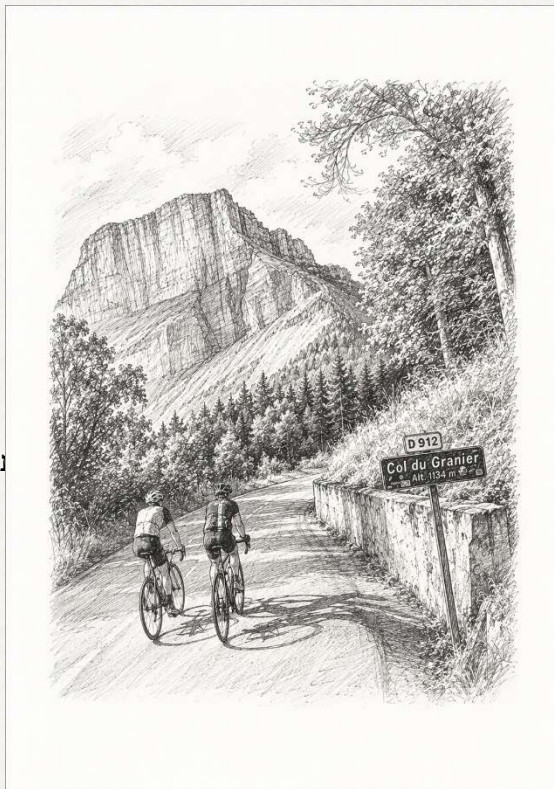

CAFTORYS'

Articulate. Distinct. Singular.

המוזיקה של סבואה

נפרדנו מאנטוני במצב רוח מרומם למדי. נהג השודים שלידי דאג לבזבז את שארית הדלק שהיה לנו במיכל ברדיפה אחרי SUV's של DACIA בדרך הלוך מסט. מרטין לשאפרייאן שם יושב דומיין ג'יאקיניו, תוך כדי שאנו מאזינים (אם אפשר לקרוא לזה ככה) לתמהיל גאוני עד סכיופרני של good ol American rock ושירים בפופ צרפתי (שנשמעו לי סוטים להחריד אבל לא באמת ירדתי לסוף דעתם) בווליום שללא ספק היה דוחה כל פקיד אכיפת דרכים שהיה נקרא לדרכינו. הדרך, שבתאוריה אמורה לקחת כשעה וחצי, מסתבר שאם אתה עושה אותה על הילוך נמוך, לא יורד מ 4500 סל"ד (ו 120 קמ"ש חוץ מאשר באזורים שבהם אתה יודע בוודאות שיש מכמונות מהירות) אפשרי גם לכלותה בשעה וחמש דקות.

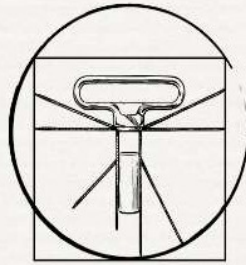
אנטוני שלח אותנו לשלוש מסעדות שונות שהיו סגורות, באחת מהן ביקרתי בדיעבד כמה שנים קודם לכן שאכלנו 'ארוחת שף בסגנון פיוז'ן אסייתי' שהייתה מן המתישות שחווייתי (מסעדות בוחרים לפי תפריט היין כן?). בסוף ההדרכה הקולינרית הוא שרבב את המשפט 'תשמעו, אם אתם יוצאים מהכפר ויורדים שנייה פה למטה, יהיה לכם שילוט לכיוון הקול דה גרנייה אם זה מעניין אתכם...'

מי שלא חווה טריגר בימיו צריך היה רק להביט בעיניו של חברי נהג השודים שבדר"כ סגורות למחצה עקב חשיפה יתרה לשמש (או שימוש לא ראוי בשירותים. קשה לומר בדיוק...), הן נפערו כאילו הולכות לבלוע אותי בתחינה. הוא לא באמת היה צריך לבקש, אני הייתי ממש בעניין, מה גם שהייתי בטוח שמדובר בטיפוס בדרגה הגבוהה ביותר שיש בטור דה פראנס (הוא לא, בין דירוג 1 ל 2 ואף פעם hors categorie). ורציתי לראות הכצקתה.

מה שכן, הנקודה האדומה ליד מד הדלק היא אף פעם לא סימן טוב והיא התחילה לדלוך בערך באמצע הדרך למעלה ומוט ההילוכים לא באמת סטה מעבר לשמאל למטה יותר מידי פעמים.

זה נגמר בתידלוק במחיר שערורייתי בתחנת דלק ליד אלברוויל אחרי שכבר היינו הרבה אחרי הירידה מהפסגה, הרבה סוכריות גומי (שאני מוצא אותן כדבר דוחה למדי ואין לי שום דרך להסביר למה לא מעט מחבריי, כולם אנשים בוגרים, או יותר נכון מבוגרים כרונולוגית ממש כמוני,

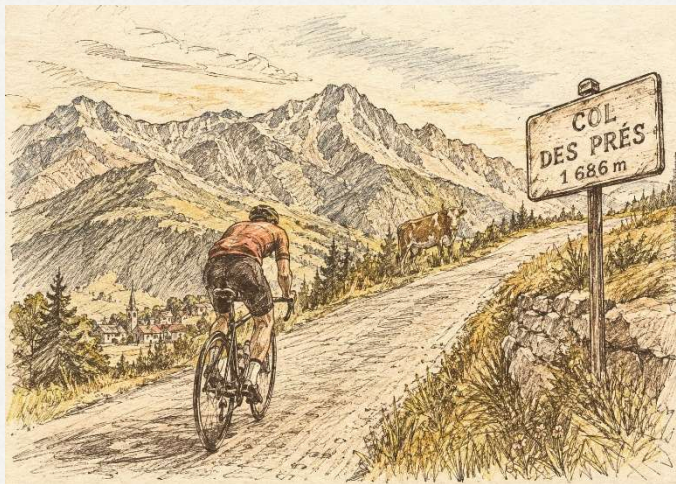

CAFTORYS'

Articulate. Distinct. Singular.

ללא בעיות מנטליות מאובחנות למיטב ידיעתי, בולסים כאילו היו נהגי משאיות מדרום ארצות הברית) ושני דו"חות מהירות שונים שנשלחו אלי כ 4 חודשים מאוחר יותר.

שבוע לאחר מכן מצאתי את עצמי מתעורר לנוף של מדרון מוריק משובץ סטייקים עתידיים (מסתבר שהטקסטים של השנה בעלי פוטנציאל נפיץ מול טבעוניים) על רקע פסגות מושלגים, טמפ' שגורמת להבל פי להתעבות מיידית עם מגע בחלון רק כדי להתאדות בשנית ברגע התערבות תרמית מעשה ספל קפה (צרפתי. זה דוחה אבל זה גדל עלייך. חוץ מזה, תמיד אפשר גרוע יותר (ויוה אספנייה)). שקט מוחלט וקו רקיע מלא קווים לבנים של מטוסים קלים. כשני קילומטרים עם הכביש המתפתל המוביל מ saint jean d'arvey חזרה ל chambery למרגלות ההר, יש שלט קטן עם חץ ימינה לכיוון מפל la doria מסתבר שהרגליים שלי קיבלו את ההחלטה לפנות לפני שהמחשבה בכלל הוציאה פתק עם מספר תור בדרך לעיבוד כללי. המפל נסתר מניתור חיצוני ע"י היער בו הוא שוכן ולמרות שהלכתי קצת לאיבוד (קצת בכוונה), הספקתי למצוא את דרכי חזרה ולהגיע גם לפגישה ב Domaine Chevillad עם גיומט ומתייה ב saint pierre d'albigny הסמוכה.

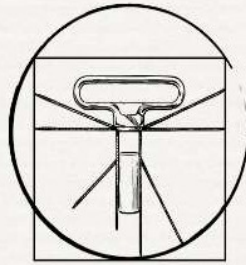
יום בסימן טבע חשבתי לעצמי, אז יאללה, עד הסוף... Col des pres היא עלייה מדירוג שלישי בסך הכול- היא אמנם ארוכה, אבל מתונה למדי ומביאה אותך הישאר אל תוך הבטן הרכה של ה massif des bauges שאפילו גוף מפוקפק כמו unesco הצליח להכיר ביופיו. אדם מן היישוב עשוי להתחרפן קלות מן השקט הבלתי נסבל שניתז לעברך מכל עבר. בעודך מתלבט האם לטפס על ההר, לחצות את היער או להמשיך עם הכביש לעבר הלא נודע (אוקי, זה היה טיפה דרמטי מדי).

השילוב של עלייה המתונה (ו dacia ארוכה שלא נותנת לי לעקוף) ומיכל דלק שאינו מורה על סכנת התייפחות בכל רגע נתון אפשרו לי לעבור לטייס אוטומטי ולהעלות באוב הגיגים.

מהי סבואה כאזור יין? איך אפשר להכליל את האופי האזורי כמו שהוא בא לידי ביטוי בדוגמאות היפות של האזור, אלו המשקפות היטב את הפוטנציאל המקומי הייחודי. אכן הגיגים הרי גורל, וכאדם שקול ואחראי (שלא לא לומר סרקסטי), לא ניגשתי מיד אל הקלף.

חזרתי לזירת הפשע חצי שנה מאוחר מידי. מזג האוויר של אוגוסט גרם לי להשאיר את הגלימה, המקטרת וכובע הבלשים בארץ (החשש מלהיעצר בגבול בחשד לפדופיליה תרם גם הוא להחלטה) אבל את

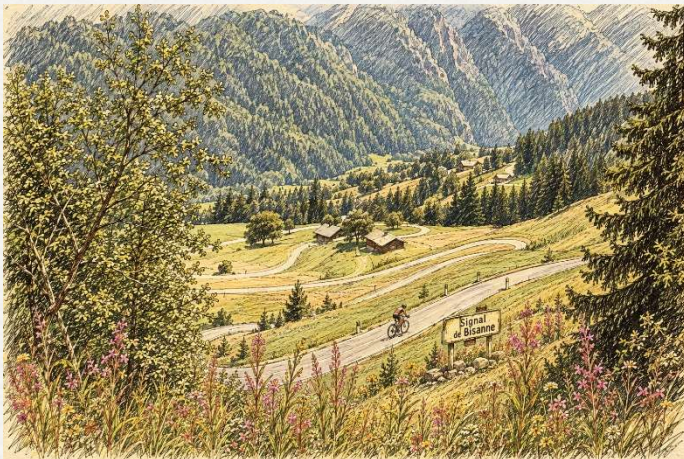

CAFTORYS'

Articulate. Distinct. Singular.

השבוע בעמק beaufort העברתי כשהשבוע הקודם לשלהי מרץ תמיד מתרוצץ איפשהו במוחי במשרד האחורי.

Col de Bisansne הוא טיפוס של יודעי ח"ן. העליה מתחילה למרגלות ההר, ולמזלי היא עוברת דרך hauteluze, כפר קטן ומשגע ביופיו בערך ב 70% מהדרך שהפך לבייתי למשך שבוע. מעט יותר מ 14 קילומטר לאחר מכן בשיפוע ממוצע של למעלה מ 8% וטיפוס של למעלה מ 1200מ' נטו ימצאו את עצמם אלו שלא נפלו בדרך בפסגה. אני לא ממליץ לנסות ולכבוש את הפסגה הזאת במאמץ מלא, שכן מי שיעשה זאת יפספס נוף עוצר נשימה (שזה מאוד לא מומלץ בדופק גבוה שהטיפוס הזה ייצר גם בהליכה מתונה). נוף שעשוי לשנות את כל מה שאדם חושב שהוא יודע על משמעות המילה 'ירוק' ומה שהיא מסמלת עבורו. בטור ביצעו את הטיפוס הזה רק פעמיים בהיסטוריה והיא תמיד דורגה כ Hors Category (טיפוס בעבר ליכולת לדרג עקב הקושי שלו והמשמעות הנוספת ההיסטורית שלו).

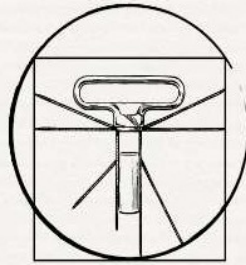
בשבוע הזה לא ביקרתי באף יקב. טוב, כמעט באף יקב אבל צנעת הפרט הורידה את זה בעריכה (מה גם שזה כלל לא מקדם את העלילה שכמו שאתם רואים, נמתחת ונמתחת). הפעם השקעתי את כולי בסיורי דמיון מודרך דרך בק' שונים של יקבים שונים מרחבי העמק שנרכשו על מנת להעביר ה'סחיות' בשעות הערב. אין תחליף לניסיון ואין ניסיון בלי פרספקטיבה.

אחרי שבוע נוסף של חקירה, עוד קצת מחשבה, ועוד כמה יינות שעברו על חוטמי הרגשתי מעט מוכן יותר לנסות לענות על השאלה הגדולה של החיים. מה היא בעצם סבואה ביין...

אזור של תנאים קיצוניים- חום וקור, אור ו... (לא, חושך, את זה יש בשעות הלילה בכל מקום שאינו מעויר, חוץ מזה, טרמינולוגיה פשיסטית עושה לי לא טוב בבטן) של אפרוריות, של הרים אימתניים ועמקים מוריקים רצופי נהרות שעדיין זורמים גם בשנים שחונות, אזור של אוויר צח, ושל מרעה, של מרבחים ושל טבע...

המינימליזם הכפרי מתוך הזה, ניכר שהוא עניין של בחירה. זה לא שהקדמה לא הגיעה לפה ו'הילידים' יושבים על ברכי אנשי העיר אחת לחודש על מנת לשמוע מור"קים על החיים מודרניים. כולם יודעים בדיוק מה קורה 'שם' בעיר ולאף אחד זה לא חסר במיוחד. גם כסף לא בדיוק חסר פה. נדמה כי הסלקציה הספונטנית (וספרטנית, שדרך אגב, אם כבר אז ככה הייתי עושה אותה) של המקומיים הייתה מפוכחת מאוד והרבה ממה שהופך את חיי היומיום של הערים הגדולות לגלגל ענק לאוגרים

CAFTORYS'

Articulate. Distinct. Singular.

מעולם לא מצא פה את מקומו, אבל כל הנוחיות הקטנות שכסף יודע לקנות בהחלט נוכחות עד תום.

בתוך הבועה הנוחה אך בעלת זיקה חזקה לקרני השמש, האוויר הצלול והצבעי הטבע כמו שהם נקלטים בקרנית ולא דרך פילטר של iPhone מיוצרים גם היינות של סבואה.

לרוב אין בהם 'כפריות חינונית' או 'פראיות' כמו שאנו נוטים לומר בהתנשאות כמעט נונשאלאנטית על יינות דרום צרפת אחרים בהכללה. ניכר בהם האוויר הצלול והטבע החשוף. והם ורסטיליים. בין הו'אקר שתמיד ירגיש עדין ומאופק גם בשיא הבשלות שלו לבין רוסט ו/או רוסאן על המאסה והארומטיות שלהם ספקטרום אדיר של אפשרויות.

המונדרוז המקומי גם הוא ורסטילי ויודע להפגין צד פירותי וארומטי ו/או דחיסות וטאנינים של מאניאק לפי דרישה. ולכל אתר הניואנסים שלו, ממש כשם שדין הקול דה גרנייר אינו כדין הקול דו פרה, טעימת היינות של ג'אקינז ושל שביאר אחד ליד השני לא ישאירו מקום לספק כמה שונים יכולים יינות המדברים באותה שפה להיות. אין הבדלים מהותיים בין האפלטיונים השונים מבחינת מהות (מובן שישנו הבדל בין היינות בין אפלטיונים המוקדשים זנים שונים), האלמנט המקומי 'פוקח העיניים' מתקיים בכל אחד מהם, ועובר כחוט השני בכל יינות האזור שמשכילים לדבר את השפה המקומית, וכמו בכל אזור אחר, זהו האלמנט החמקמק שקשה לבטא במילים גם אם נדמה שהוא יושב על קצה הלשון.

'צבע טרי' (™) - כל עוד יד אדם לא עיוותה אותם יתר על המידה היא הזיקה הברורה לנוף ולצבעים של העמק. בכל מגע עם היינות האלו ברור שמקורם אינו בחבל ארץ אפרורי (כן, אני יודע מה כתבתי קודם. ראו בזה כעלייה לשם עלייה). יש בהם מעין שמחת חיים שחוגגת את הטבע.

אלו יינות המנותקים מתוך בחירה מן המרוץ הכפוף להיררכית איכות מלאכותית כלשהי. אין בהם ניסיון להשתוות ליינות מאזורים אחרים באיזה גרף מעוות של איכות אינטגרלית. הם בחרו להישאר בעמק שלהם כי כנראה שטוב להם שם אם הם משקפים חדות חיים וצבעים כמו שכאלו.